

A 21. században muszáj áthidalnunk a kábítószer-politikákban megjelenő nemek közötti szakadékot

Soha nem felejttem el látogatásomat a Pereira Rossell Kórház női járóbeteg-ellátásán az uruguayi Montevideóban 2015 novemberében. A Nemzetközi Kábítószer-ellenőrzési Testület elnökeként jártam az országban és lehetőségem volt részt venni néhány kábítószerfüggő nő csoportterápiáján a kórházban. Sokan elmesélték, hogy miként szakadtak el családjuktól és közösségeiktől miután kábítószerfüggők lettek. Néhányan az utcán is éltek és néhányan gyermekeiket karjukban tartva vettek részt a terápián. Ott találkoztam Ana-Paulával*, egy húszas éveiben járó anyával, akit csodáltam a folyamatos küzdelmei ellenére meglévő optimizmusáért és kedvességéért, valamint mélyen megérintett története arról, hogy miként keresett kezelést a koka paszta függőségére miután megtudta, hogy terhes. Rájött, hogy elvesztette az irányítást élete felett és semmi mást nem akart csak gyermekét egészségesen világra hozni. Már hónapok óta nem használt koka pasztát, talált munkát és egy nők számára fenntartott központot, ahol lakhatott. A megkeresett pénzét egy barátjánál tartotta biztonságban, hogy ne kísértse meg annak elköltése koka pasztára. Most a számára a legfontosabb, hogy fiát felnevelje és gondoskodjon fia jövőjéről. Azt is elmondta nekünk, hogy a kezelés segített visszanyerni számára az élete feletti irányítást.

Sajnos Ana-Paula esetéhez képest számos kábítószerfüggő nőnek nincs hozzáférése a kezelésekhöz vagy biztonságos helyekhez, sőt ebben akadályoztatva is vannak. A kábítószerfüggő nőket világszerte kiközösíti a környezetük és támogatás nélkül hagyja őket. A világ kábítószer-használóinak harmadát teszik ki a nők és lányok, ennek ellenére a kábítószerfüggők kezelésében részt vevőknek csak ötöde nő. A kábítószerfüggő nőket gyakran megbélyegzik és megkülönböztetik. Ezért a [Nemzetközi Kábítószer-ellenőrzési Testület \(INCB\) 2016-os éves jelentésében](#) hangsúlyozza, hogy olyan kábítószer-ellenes politikákra és programokra van szükség, amelyek jobban figyelembe veszik a nők helyzetét.

A kábítószer-politikák igazi hatékonysága érdekében figyelembe kell vennünk a férfiak és nők különböző helyzetét. A kormányoknak figyelembe kell venniük a kábítószerfüggő nők sajátos szükségleteit és garantálnunk kell, hogy a nők és családjuk jogai védelemben részesüljenek. Sajnos világszerte csak kevés kábítószer-politika és program felel meg ennek az elvárásnak.

A jelentésünk bemutatja azt is, hogy a női rabok és szexmunkások esetében különösen nagy kockázata van a kábítószer-haszúlatnak.

Ha megnézzük az elmúlt tizenöt évet, akkor láthatjuk, hogy jelentősen megnőtt a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekményekért letartóztatott nők száma, a börtönökben pedig a női rabok könnyebben válnak kábítószer-haszúlóvá, mint a férfi rabok. A nők börtönbe kerülése gyakran súlyos hatással van családi életükre.

Szoros a kapcsolat a szexmunka és a kábítószer-haszúlat között, mivel néhány nő azért kezd szexmunkásként dolgozni, hogy fenn tudja tartani kábítószerfüggő életvitelét, míg a szexmunkások azért haszúlnak kábítószerrel, hogy megküzdjenek a munkájuk természetéből fakadó nehézségekkel. Világszerte a szexmunkások a megbélyegzés és az elítélő viselkedés miatt nem vehetnek részt kezelésben,

* A nevet a magánélet védelme miatt megváltoztattuk.

továbbá a kellemetlen érzés miatt, hogy a kábítószer-függőséget kezelő központokba elsősorban férfiak járnak. A gyermekes kábítószerfüggő nők pedig félnek részt venni a kezelésben nehogy elvegyék tőlük gyermekeiket, mivel nem tartják őket megfelelő anyának függőségük miatt.

Nem megfelelőek a mindenre alkalmazható kábítószer-politikák. Több ismerettel rendelkező politikára, az égetően szükséges források hatékonyabb elosztására és több olyan megelőző programra van szükség, amely kifejezetten a terhes nőkre, a szexmunkásokra, a HIV/AIDS-betegséggel élőkre és a rabokra irányul.

Ez mind szükséges ahhoz, hogy megvédjük és előmozdítsuk a nők egészségét és jóllétét és közelebb kerüljünk a világ kábítószer-problémájának megoldásához. Remélem, hogy ez több Ana-Paulához hasonló nőnek ad lehetőséget arra, hogy visszaszerezze az élete feletti irányítást és egy szebb jövőt biztosítson saját maga és családja számára.

Werner Sipp a Nemzetközi Kábítószer-ellenőrzési Testület (INCB) elnöke. Az INCB egy független, kvázi-bírósi testület, amely az Egyesült Nemzetek (ENSZ) nemzetközi kábítószer-ellenőrzési egyezményeinek végrehajtását felügyeli. Az ENSZ Kábítószerügyi Bizottságának 60. ülésére Bécsben került sor március 13. és 17. között. A Nők Helyzetéről szóló Bizottság 61. ülésére az ENSZ Székházában, New York-ban került sor 2017. március 13. és 24. között.

A cikk megjelent a Népszavában 2017. 04. 10-én.